

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoE/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8708204804
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8708204804.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. námestie XXXX/XX, P. - U., o vymoženie 142,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 9Er/191/2008-40 zo dňa 4. novembra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a súdnemu exekútorovi a povinnej sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že na návrh oprávneného dňa 12.05.2008 sa začalo exekučné konanie proti povinnému o vymoženie 142,07 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 14.01.2008. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora poverením dňa 29.05.2008. Vzhľadom k tomu, že v sporovom konaní si oprávnený uplatňoval nárok zo zmenky voči povinnému, ktorý je fyzickou osobou, došlo v zmysle § 243 f ods. 3 Exekučného poriadku k odloženiu exekúcie zo zákona počnúc dňom 23.12.2015. Podľa ustanovenia § 243 f ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku zároveň vznikla oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o opis rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným, a to aj v prípade, ak ide o oprávneného, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov a to v lehote 30 dní od účinnosti tohto ustanovenia Exekučného poriadku (t. j. od 23.12.2015). Nakoľko oprávnený návrh v lehote podľa § 243 f ods. 1 Exekučného poriadku nedoplnil, súd túto exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 v spojení s § 243 f ods. 5 Exekučného poriadku.

3. O trovách súdneho exekútora súd rozhodol v súlade s § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a k náhrade trov súdneho exekútora zaviazal oprávneného, ktorý zaviniel zastavenie exekúcie, keďže nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie o opis rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a z uvedeného dôvodu súd exekúciu zastavil.

4. Proti uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., konanie má inú vadu,

ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Oprávnený považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Oprávnený odmieta posudzovanie povinného ako spotrebiteľa. Namietal, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko zmluva nebola uzatvorená so spotrebiteľom. Predmetná skutočnosť musí byť súdnemu exekútorovi známa ako aj súdu, ktorému podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko oprávnený rozhodujúce skutočnosti uviedol už v návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň uvedené vyplýva aj zo samotného exekučného titulu. Poukázal na skutočnosť, že už k samotnému návrhu na vykonanie exekúcie priložil nielen exekučný titul a zmenku, na základe ktorej bol v exekučnom titule oprávnenému priznaný nárok, ale aj zmluvu o úvere, splatenie ktorého zmenka zabezpečovala. Oprávnený má za to, že si svoju povinnosť, ktorá vyplýva z ustanovenia § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil. Poukázal na to, že dôkazy osvedčujúce vyššie uvedené skutočnosti sú od podania návrhu na vykonanie exekúcie súčasťou exekučného spisu a tým pádom aj exekučného spisu súdu, ktorý súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že Rozhodcovskou zmluvou bola platne založená právomoc Rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu Exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť). Navrhol, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 389 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v platnom znení napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň oprávnený žiada úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

6. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Z predloženej Zmluvy o úvere zo dňa 1.8.2007 vyplýva, že oprávnený uzavrel Zmluvu o úvere vo výške 3000,- Sk s povinnou ako fyzickou osobou. Povinná je v zmluve označená menom, priezviskom, adresou trvalého bydliska, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu.

11. Odvolací súd poukazuje na základnú črtu spotrebiteľských zmlúv a to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou Zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v priebehu konania nebolo oprávneným preukázané, aby úver poskytol povinnému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka zmluvy. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť

preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolenia, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolenia s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si oprávnený nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol. Podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení sp. zn. I. ÚS 243/07 „Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala.“

12. Odvolací súd na potvrdenie správnosti vyššie uvedeného poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18CoE/23/2019 zo dňa 26.08.2019: „V ohľade zdôvodnenia vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského je nutné uviesť, že preukázaním účelu poskytnutia úveru nemôže byť len všeobecný údaj v zmluve o poskytnutí úveru- „na výkon podnikania“, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s predmetnou činnosťou odberateľa, teda povinného, vôbec uzavretie príslušnej zmluvy malo. Uvedené možno vyvodiť aj zo skutočností, že predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostranne adhézne zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich povinného, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Najmä ak uzavretiu samotnej zmluvy predchádzala žiadosť povinného o uzavretie jednoduchej pôžičky, v ktorej nebol definovaný účel použitia peňažných prostriedkov, teda povinný nežiadal uzatvoriť podnikateľský úver. Jej forma na predtlačenom formulári skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán. Nemožno teda opomenúť, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typický tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemôže meniť vzhľadom na formulárovú predtlač. Zo žiadosti povinného o poskytnutie jednoduchej pôžičky a ani zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva či skutočne poskytnutý úver zodpovedá účelu podnikania povinného, a aký konkrétny súvis s takýmto podnikaním, či predmetom podnikateľskej činnosti povinného vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. Argumentácia oprávneného v tomto rozsahu je preto nedôvodná, ak navyše v prípade pochybností o tom, či ide, alebo nejde o zmluvu spotrebiteľskú, má dôkazné bremeno práve dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 3.septembra 2015 Vo veci C-110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank România SA, podľa ktorého „pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článku 2 písm. b) smernice 93/13 má objektívnu povahu a nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré môže dotknutá osoba mať alebo od informácií, ktoré táto osoba skutočne má k dispozícii.“

13. Z obsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol Zmluvou o úvere zo dňa 01.08.2007. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava zo dňa 14.01.2008, ktorý vydal ustanovený rozhodca JUDr. Gabriel Havrilla. Návrh na vykonanie exekúcie doručil oprávnený súdnemu exekútorovi dňa 12.05.2008. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že jeho prílohou bol originál exekučného titulu, kópia exekučného titulu, plnomocenstvo udelené JUDr. Martin Máčaj, kolok. Dňa 28.05.2008 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej prílohu tvoril návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, plnomocenstvo a kolková známka v hodnote 500,- Sk.

14. Dňa 29.05.2008 bolo Okresným súdom Poprad vydané poverenie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 4280,- Sk s úrokmi z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 5040,- Sk od 25.09.2007 do 21.02.2008, zo sumy 4540,- Sk od 22.2.2008 do 27.3.2008, zo sumy 4040,- Sk od 28.3.2008 do zaplata, trovy konania 3136,- Sk a trovy exekúcie.

15. Podľa ustanovenia § 39 odsek 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo

preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

16. Podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa odseku 4, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa odseku 5, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa odseku 6, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

17. Podľa § 44 odsek 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

18. Podľa § 57 odsek 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

19. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 odsek 4, § 44 odsek 2, § 57 písm. m/, § 58 odsek 5 a § 243f Exekučného poriadku.

20. Oprávnený teda bol povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V prípade ak tak Oprávnený neučiní, pričom ide o zákonnú lehotu, ktorej zmeškanie súd nemôže odpustiť, súd postupom podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku je povinný exekúciu zastaviť. Z obsahu spisu vyplýva, že takýto návrh oprávnený v zákonnej lehote nedoplnil.

21. Odvolací súd poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 8. novembra 2016, podľa ktorého „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (hoci ho opomenul citovať) z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. 20. Hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)]. 21. Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd

tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie. 22. Nad rámec už uvedeného ústavný súd pripomína, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne konformný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Ak to tak je, ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí všeobecných súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

22. Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa súd nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

23. Povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku sa týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymożenie pohľadávky v rámci exekúcie.

24. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 odsek 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

25. Na záver odvolací súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to na uznesenie sp. zn. I. ÚS 539/2016-38 zo dňa 14.09.2016, sp. zn. III. ÚS 778/2016-48 zo dňa 08.11.2016, sp. zn. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 780/2016-41 zo dňa 14.12.2016, uznesenie III. ÚS 849/2016-8, z ktorých vyplýva, že vyššie uvedená argumentácia prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu nepopiera podstatu a zmysel použitých zákonných ustanovení (§ 39 odsek 4 a § 243f Exekučného poriadku).

26. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že povinnému a súdnemu exekútorovi, ktorí by mali mať s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).